

Bilag 4.

Præsidenten for Østre Landsret.

København, den 15. Februar 1933.

I Skrivelse af 10. ds. (Brev-Nr. 3252, Journ. 2. K. 1933 Nr. 3634) har Justitsministeriet efter Anmodning fra Folketingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Domsmænd, offentlig Votering i Højesteret m. v.) udbedt sig en Udtalelse fra mig med Hensyn til de paa vedlagte Blad F. 80-a optagne Ændringsforslag til Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven.

Saaledes foranlediget skal jeg udtale følgende:

Ændringsforslagene saavel som Regeringsforslaget til § 906 a tilsigter i nogen Grad at raade Bod paa den Mangel ved Nævningeproceduren, at Afgørelsen træffes af 2 fra hinanden adskilte Organer, hvert med sin Opgave, hvori det andet Organ ikke deltager, idet Nævningerne afgør Spørgsmaalet om Skyld, de juridiske Dommere derimod Spørgsmaalet om Følgerne af en fældende Nævningekendelse. Denne Tvedelthed, der paa unaturlig Maade udelukker en frugtbar Samvirken mellem det juridiske og det ujuridiske Element i Domstolen, og hvis uheldige Følger Forslag som de foreliggende kun i ringe Grad kan afbøde, er efter min Mening den afgørende Indvending mod hele Nævningeproceduren og det vigtigste Argument for, at man helt bør afskaffe denne og i Stedet for indføre Domsmænd i fuldstændigt Samarbejde med de juridiske Dommere baade med Hensyn til Skyld og Straffølger i alle egentlige Straffesager.

Paa Baggrund af denne min almindelige Opfattelse skal jeg udtale som min Formening, at Forslaget til nyt første Stykke i § 895 neppe vil være af større Nytte, idet Formanden antagelig kun, hvor det drejer sig om rene Selvfølgeligheder, vil indlade sig paa en Besvarelse eller Berigtigelse inde i Nævningeværelset, men ellers vil foretrække at give Meddelelse og Oplysning paa den i § 898 foreskrevne Maade, hvorhos i det hele Formandens Samvær med Nævningerne i deres lukkede Forsamlingsværelse, hvor Anklager og Forsvarer ikke kan være til Stede, antagelig af disse vil føles noget mindre heldigt. Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 906 a skal jeg udtale, at dette efter min Formening ikke er en Forbedring i Forhold til Regeringsforslagets Regel om 3 valgte Nævningers Deltagelse i Strafudmaalingen, idet en Ordning som den paatænkte, hvor der skal opereres med i alt 24 Stemmer ved Valg af en Strafs Størrelse, vil virke tungt og besværligt. Vil man lade de ujuridiske Dommere deltage i Strafudmaalingen, hvad jeg i og for sig kun vil kunne tilraade, naar det sker ved Gennemførelsen af Domsmandsretter som foran bemærket, vilde jeg finde det naturligt og simplest at bestemme, at Ordføreren samt de 2 først udtrukne Nævninger deltager i Strafudmaalingen som Repræsentanter for Nævningebænken, hvorved et Valg med dertil knyttet Fare for mulig Bundethed med Hensyn til Stemmegivning angaaende Straffens Udmaaling helt undgaas.

Haack.

Westerkjær,
Skr.

Til Justitsministeriet.